

Om någon syndar

1 Joh 2:1 - Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig.

När vi är klädda i Kristi rättfärdighet, kommer vi inte att tycka om synden, för Kristus kommer att arbeta i oss. Vi kan göra misstag, men vi kommer att hata den synd som orsakade Guds Sons lidande.

Om någon som dagligen har gemenskap med Gud, går vilse från stigen, om han för ett ögonblick slutar att stadigt se på Jesus, sker det inte för att han syndar med flit, för när han ser sitt misstag vänder han om igen, och fäster sina ögon på Jesus, och det faktum att han har felat gör honom inte mindre kär för Guds hjärta. Han vet att han har gemenskap med Frälsaren, och när han tillrättavisas för att ha visat dåligt omdöme går han inte och surar och klagar på Gud, utan vänder misstaget till seger.

Det finns dom som känt Kristi förlåtande kärlek, och som verkligen längtat efter att bli Guds barn, och ändå inser att deras karaktär är ofullkomlig, deras liv bristfälligt, och de är färdiga att tvivla på att deras hjärtan har blivit förnyade av Den Helige Ande. Till sådana vill jag säga: Dra er inte tillbaka i förtvivlan. Vi kommer ofta att bli tvungna att böja oss ner och gråta vid Jesu fötter på grund av våra tillkortakommanden och misstag, men vi ska inte bli modlösa. Även om vi blir övervunna av fienden är vi inte bortstötta, inte bortglömda och avvisade av Gud. Nej, Kristus är Guds högra hand, som även medlar för oss. Den älskade Johannes sa, "Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig." Och glöm inte Kristi ord, "Fadern själv älskar er." Joh 16:27. Han längtar efter att upprätta dig till honom själv, för att se hans egen renhet och helighet speglas i dig. Och om du bara vill överlämna dig själv till honom, kommer han som har påbörjat ett gott verk i dig att driva det framåt till Jesu Kristi dag.

All synd ... kan övervinnas genom Den Helige Andes kraft.

(The Faith I Live by, sid 118, av Ellen White)